

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

حمید عطاء

۱۱/۰۱/۲۰

آخرین روزهای دیکتاتور

شبکه الجزیره در وبسایت خود به روز سه شنبه ۱۸ - ۰۱ - ۲۰۱۱ به نقل از روزنامه فرانسوی لوموند ، مصاحبه ای را ه نشر رسانیده است که در آن خبرنگار این روز نامه با یکی از مشاورین نزدیک رئیس جمهور فراری کشور تونس زین العابدین بن علی انجام داده است.

درین مصاحبه پرده از روی بعضی از وقایع و جریاناتی که در قصر رئیس مخلوع تونس در روز های اخیر دیکتاتوری اش در جریان بود، برداشته شده است.

ایزابیل مادرو خیر نگار لوموند از مشکلات رسیدن به پناهگاه این فرد در ناحیه بوردو (پاریس) که توسط عده ای از اقارب این فرد زیر مراقبت شدید قرار دارد خبر داده و از وی به نام مستعار "زیاد" یاد میکند. این ژورنالیست از زبان "زیاد" بعضی از وقایع پشت پرده داخل قصر را چنین بازگو میکند :

ماه سپتمبر گذشته در داخل قصر ریاست جمهوری نزاعی بین زین العابدین بن علی (دیکتاتور تونس) و خانمش (لیلی) رخ میدهد که بعد از این نزاع رفت و آمد بلحسن برادر لیلی و عماد برادر زاده لیلی (در شب فرار بن علی کشته شد) به قصر قرطاج افزایش یافت.

به گفته این مشاور (زیاد)، سلیم شیوب داماد بن علی همراه با برادر و برادر زاده لیلی طرح براندازی بن علی را از قدرت در اول سال ۲۰۱۳ به میان گذاشته بودند. طبق این اجنداء؛ در ابتداء استعفاء بن علی روی دلائل صحی اعلان گردیده و مردم را به یک انتخابات عمومی فرا خوانند خوانند. در این فاصله روی برنامه از قبل تهیه شده ، مردم به خیابانها کشیده شده و بعد از مظاهره یک ملیونی در تونس که همه خواهان ترشیح لیلی میشوند، وی خود را به این سمت بعد از فیصله پارلمان کاندید کرده و رئیس جمهور آینده کشور تونس خواهد شد.

ایزابیل مادرو از قول "زیاد" مشاور بن علی می افزاید:

روزی که خبر خودسوزی "محمد البوعزیزی" که جرقه اولی قیام مردمی به ضد بن علی و رژیمش بود به وی رسید، توجهی به آن نکرده و تنها به گفتن "بگذار بمیرد" اکتفاء کرد.

(اما بعد از شدت اعتراضات مردم بن علی به دیدن وی که تا آنزمان در شفاخانه زنده بود ، رفته از وی عیادت میکند.) ازین بعد افرادی از داخل رژیم به نام عبدالوهاب عبدالله و عبدالعزیز المصفاة اختیار دار کل شدند که رئیس گارد ریاست دولت علی سریاطی نیز با آنها همراه بود.

ایزابیل به نقل از " زیاد" میگوید:

روز ۲۹ دسمبر بعد از صحبت تلویزی بن علی، عبدالوهاب عبدالله پیشنهاد نمود تا القاعده را مسؤول اغتشاشات جاری در کشور اعلان نمایند زیرا (به گفته زیاد) ، "این تنها راه حلی است که دوستان فرانسوی ما به آن می اندیشند". اما بن علی این پیشنهاد را به دلیل اینکه "پخش چنین خبری به معنی مرگ عایدات سیاحت در تونس خواهد بود که برای ما حکم خود کشی را دارد"، رد کرد.

(زیرا یکی از عواید بزرگ بودجه کشور تونس را عایدات سیاحت تشکیل مینماید).

به گفته زیاد :

تأکید وزیر خارجه فرانسه خانم میشل الیو ماری برای زمامداران تونس مبنی برکمک نمودن پولیس تونس در برابر اغتشاشیون، آرامشی را در قصر ریاست جمهوری تولید کرد. چنانچه عضو راستگرای پارلمان فرانسه "آریک راوول" در این مدت به صورت مداوم با مسؤولین تونسی در تماس بوده و آنها را از خطر اسلامگرایان بر حذر میداشت .

راوول به برقراری این تماسها اعتراف نموده اما منکر این است که باخود رئیس جمهور بن علی تماسی گرفته باشد.

"زیاد" از آخرین جلسه در قصر که قبل از فرار بن علی صورت گرفته بود چنین میگوید :

علی السریاطی بالای قوای مسلح اردو خشمگین بود و آنها را به ردالت متهم کرد که چرا به طرفداری رژیم علیه مردم وارد معرکه نشده اند. علی سریاطی همچنان گفت " ما اینجا (تونس) را ترک خواهیم کرد اما تونس را آتش خواهیم زد، من ۸۰۰ نفر فدائی دارم که حاضر به قربانی اند، و در ظرف دو هفته آنانی که امروز علیه ما اغتشاش میکنند، مجبور خواهند شد که دو باره به ما مراجعه کنند تا زمام امور را دوباره بگیریم" .

گزارش لوموند در اینجا ختم میشود. اما آنچه را ایزابیل مادرو از مشاور بن علی در نهایت گزارش خود نقل میکند، در تونس تا حدودی بالفعل اتفاق میافتد، به گونه ای که افرادی در جاده ها مردم را با فیر های مسلسل به قتل رسانیدند، محلاتی به آتش کشیده شد ، امنیت مختل گردید چیزی که در اثنای مظاهرات مردمی رخ نداده بود ، چیزی که مردم را مجبور ساخت تا گروههای دفاع مردمی را ایجاد کنند که در نتیجه عده ای از این تخریب کاران به کمک قوای مسلح که تا قبل از فرار بن علی وارد معرکه نشده بودند دستگیر شدند، درین میان عده ای از افراد عرب نژادی که دارای پاسپورت های اروپائی بودند و جواز حمل اسلحه را به تازگی و قبل از سقوط رژیم از مقامات تونسی گرفته بودند، نیز دستگیر شدند. در میان دستگیر شدگان خود علی السریاطی نیز بود که بخت بد یاری اش نکرد تا به فرار موفق شود.

نکات قابل عبرتی که درین نوشته آمده است :

یکی پشتیبانی حکومت فرانسه از دیکتاتور تونس میباشد و زمانی که سقوط این دیکتاتور حتمی شد ، حتی از استقبال وی و پناه دادن به وی در فرانسه هم خود داری کرده اورا به سعودی حواله کردند، سر نوشتی مشابه به سر نوشت شاه ایران.

دیگر اینکه در کشورهای دیکتاتوری وقتی دیکتاتور اراده میکند مردم بیچاره را چون ربه های گوسفند به جاده ها میکشانند و بعدا ادعا میکنند که ما را مردم میخواهند ! و ما تمثیل قدرت مردمی هستیم؟! اما زمانیکه دیکتاتور سقوط میکند از آن ملیونها انسان چند صد نفری هم حاضر نیست که پشتیبانی شان را از آن رهبر بی مثال و آن قائد مختار که در انتخابات به گفته خودشان، " دیموکراتیک" بین ۹۰ تا ۹۹% آرای مردم را از آن خود میساختند، به شکل مظاهره ای بیان کنند.

آنچه تا کنون به مشاهده میرسد ارکان رژیم سابقه با یک گردش ریاکارانه دوباره زمام امور را به دست گرفته و میوه انقلاب مردمی تونس را که عده ای آنرا به انقلاب کبیر فرانسه شبیه میدانند، به یغما برده اند..

وبالآخره بعد از سقوط بن علی در بعضی از کشورهای اروپائی متوجه سرمایه این دیکتاتور شده میخواهند آنرا از دسترس شان به دور دارند، اما زمانی که حاکم بر سر نوشت مردم بود برایش قالبین های سرخ فرش میکردند و به سر سلامتی همدیگر جامهها را بالامیکردند.

این است واقعیت کشورهاییکه خود را سردمدار و حامی دیموکراسی در جهان میدانند، برای منافع شان از زشت ترین رژیم ها در مقابل توده های مظلوم رعیت شان دفاع میکنند. تو گویی که دیموکراسی برای ملت های دیگر آتشی است سوزان که نباید به آن نزدیک شوند. وای بر این دورویی و زشتی !.